

## PESEM

Matej Bor

Barka, zasidrana blizu obale.  
Nekdo je prižgal luč na nji  
in zdaj se izliva v oljnato črne kanale  
temè kot kri.  
Kot kri je to vino,  
ki pijem ga na terasi  
upanja in čakam, kdaj da se luč prižge  
tudi na ladji, ki plovemo z njo počasi  
v zadnji pristan  
skoz zadnji kanal teme.

## ČLOVEK NAŠIH DNI

Matej Bor

Srce mu je hladno, a da mu ni,  
bi bil že ves hladan kot srce v njem,  
in zemlja, ki na nji leži,  
ležala bi na njem.

Priprl je oči, a da jih ni,  
bi vdrli vanje in ugrábili  
še tisto, kar iz njih kdaj zažari  
in česar niso še pohabili.